

projekt z dnia 8 stycznia 2007r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2007r.

**w sprawie szczegółowego zakresu danych gromadzonych w bazach danych tworzonych
przez Polską Izbę Ubezpieczeń oraz okresu przechowywania tych danych**

Na podstawie art. 220 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W informatycznych bazach danych, o których mowa w art. 220 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, zwanej dalej „ustawą”, gromadzi się dane w zakresie:

- 1) statystyki ubezpieczeniowej z uwzględnieniem:
 - a) ubezpieczeń działu I załącznika do ustawy,
 - b) ubezpieczeń działu II załącznika do ustawy;
- 2) przeciwdziałania przestępcości ubezpieczeniowej, w tym:
 - a) informacje o wypłaconych odszkodowaniach lub świadczeniach, z wyłączeniem ubezpieczeń, o których mowa w dziale II w grupach 3 i 10 załącznika do ustawy,
 - b) informacje o osobach, przeciwko którym było prowadzone postępowanie karne w związku z podejrzeniem popełnienia przez nie przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń, zakończone prawomocnym wyrokiem skazującym lub warunkowym umorzeniem postępowania.

§ 2. 1. Dane, o których mowa w § 1 pkt 1, gromadzi się w celu prowadzenia analiz funkcjonowania rynku ubezpieczeń.

2. Dane, o których mowa w § 1 pkt 1, nie obejmują danych osobowych.

§ 3. Dane, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a, obejmują:

- 1) wartość przypisu składki brutto z podziałem na sposób zawarcia umowy, w tym umowy zawierane indywidualnie, grupowe umowy ubezpieczenia i umowy zawierane za pośrednictwem banków;
- 2) wartość przypisu składki brutto z umów opłacanych regularnie i jednorazowo oraz liczba nowych umów wykazanych w sprawozdaniu statystycznym danego zakładu ubezpieczeń za dany okres, z podziałem na kanały dystrybucji oraz grupy ubezpieczeń działu I załącznika do ustawy;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

- 3) liczbę umów oraz liczbę ubezpieczonych z podziałem na ubezpieczenia zaliczane do ubezpieczeń grupowych oraz ubezpieczeń zawieranych za pośrednictwem banków;
- 4) informacje dotyczące przebiegu szkodowości, w tym:
 - a) techniczny rachunek ubezpieczeń,
 - b) wysokość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych według rodzaju działalności,
 - c) wysokość wypłacanych świadczeń z podziałem na świadczenia wypłacane w ubezpieczeniach indywidualnych i ubezpieczeniach grupowych.

§ 4. Dane, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, obejmują:

- 1) wartość przypisu składki brutto oraz liczbę umów i przyjętych do ubezpieczenia ryzyk z umów ubezpieczeń, o których mowa w dziale II w grupie 3 i 10 załącznika do ustawy, w przekrojach identyfikujących pojazdy ubezpieczane z uwzględnieniem rodzaju pojazdu, marki, modelu, wieku, pojemności silnika i w przekroju terytorialnym;
- 2) wartość przypisu składki brutto i liczbę umów ubezpieczeń lokalni mieszkalnych zawartych w ramach działu II grupy 8 załącznika do ustawy, w przekroju terytorialnym;
- 3) informacje dotyczące przebiegu szkodowości, w tym:
 - a) techniczny rachunek ubezpieczeń,
 - b) wysokość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych według rodzaju działalności,
 - c) wysokość odszkodowań wypłacanych na podstawie umów, o których mowa w pkt 2.

§ 5. 1. Dane, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. a, gromadzi się w zakresie niezbędnym dla identyfikacji:

- 1) tożsamości podmiotów uczestniczących w stosunku ubezpieczeniowym, w tym dane obejmujące dane ubezpieczonego, ubezpieczającego, poszkodowanego, uprawnionego do otrzymania odszkodowania lub świadczenia, uposażonego, sprawcy, osoby trzeciej współrealizującej usługę, upoważnioną do wypłaty, świadka, rzeczników (bieglego, lekarza orzecznika), pośrednika ubezpieczeniowego, osoby za pośrednictwem której zawarto umowę, pełnomocnika poszkodowanego;
- 2) przedmiotu ubezpieczenia, w tym wskazanie rodzajów ubezpieczeń, z których wypłacane jest odszkodowanie lub świadczenie, lub z którego dokonano odmowy wypłaty, w podziale na działy i grupy ubezpieczeń zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej;
- 3) zakresu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w związku ze zdarzeniem ubezpieczeniowym, z tytułu którego wypłacane jest odszkodowanie lub świadczenie;
- 4) zdarzenia ubezpieczeniowego, w tym dane o miejscu zdarzenia (kraj, miejscowości, typ miejsca) oraz dacie i czasie, w którym zdarzenie miało miejsce, a także o rodzaju zdarzenia;
- 5) wypłacanego odszkodowania lub świadczenia, w tym: kod zakładu ubezpieczeń – likwidatora szkody, identyfikator umowy ubezpieczenia w zakładzie ubezpieczeń, znacznik typu umowy, identyfikator szkody lub świadczenia lub roszczenia w zakładzie ubezpieczeń likwidującym szkodę, kod zakładu który zaważył umowę lub

kod Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, identyfikator szkody przekazanej do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, identyfikator zdarzenia ubezpieczeniowego w zakładzie likwidującym, stan informacyjny szkody, informacja umożliwiająca zidentyfikowanie rodzaju ubezpieczenia, z którego wypłacono odszkodowaniem, powód odmowy wypłaty, numer agenta ubezpieczeniowego, brokera lub osoby, która zawarła umowę ubezpieczenia.

2. Dla identyfikacji osób fizycznych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, gromadzi się dane obejmujące: indywidualny identyfikator nadawany przez zakład ubezpieczeń, nazwisko, nazwisko rodowe, imię, drugie imię, numer PESEL, unikalny numer identyfikujący osobę zagraniczną, data urodzenia dla osoby zagranicznej, obywatelstwo, nazwa i numer dokumentu tożsamości, identyfikator dokumentu tożsamości dla osoby zagranicznej, adres zameldowania, wskazany adres zamieszkania, wskazany adres do korespondencji.

3. Dla identyfikacji osób prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, gromadzi się dane obejmujące: indywidualny identyfikator nadawany przez zakład ubezpieczeń, nazwa, adres siedziby i korespondencji, numer REGON, numer NIP.

§ 6. 1. Dane, o których mowa § 1 pkt 2 lit. b, obejmują:

- 1) dane osobowe:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) imiona rodziców oraz nazwisko rodowe matki,
 - c) właściwy identyfikator do celów ewidencji osób:
 - identyfikator kraju pochodzenia osoby,
 - dla osoby krajowej numer ewidencyjny PESEL lub datę urodzenia albo NIP,
 - dla osoby zagranicznej numer identyfikujący osobę,
 - d) miejsce urodzenia,
 - e) płeć,
 - f) adres zamieszkania – skazanego lub osoby, względem której orzeczono warunkowe umorzenie postępowania. Podanie tych danych jest obowiązkowe, tylko wtedy gdy dane takie zawarte są w orzeczeniu sądu;
- 2) oznaczenie organu, który wydał orzeczenie w sprawie, oraz sygnaturę akt sprawy karnej;
- 3) datę wydania oraz uprawomocnienia się orzeczenia;
- 4) kwalifikację prawną czynu przyjętą w orzeczeniu;
- 5) nazwę podmiotu/podmiotów na szkodę, których popełnione zostało przestępstwo.

§ 7.1. Dane, o których mowa w § 1 pkt 1, przechowuje się wiecznie.

2. Dane, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. a, przechowuje się przez 10 lat.
3. Dane, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. b, przechowuje się przez 10 lat, nie dłużej jednak niż do czasu, gdy skazanie uległo zatarciu.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie danych gromadzonych w bazach danych tworzonych przez Polską Izbę Ubezpieczeń (Dz. U. Nr 211, poz. 2057).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W POROZUMIENIU
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

MINISTER FINANSÓW

Uzasadnienie

Obecnie obowiązującym aktem prawnym wykonującym delegację art. 220 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr. 124, poz. 1151 z późn. zm.) jest rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie danych gromadzonych w bazach danych tworzonych przez Polską Izbę Ubezpieczeń (Dz. U. Nr 211, poz. 2057).

Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 143, poz. 1204) wprowadziła zmiany w ustawie o działalności ubezpieczeniowej, w zakresie m.in. art. 220 ust. 2 pkt 7 oraz ust. 4. Zmiany te weszły w życie 26 marca 2006r.

Wobec powyższego zachodzi potrzeba wydania rozporządzenia wypełniającego nowe brzmienie delegacji.

Nowelizacja art. 220 ust. 2 pkt. 7 oraz ust. 4 jest konsekwencją zmian dokonanych w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 z późn. zm.)

Wprowadzone zmiany spowodowały „przeniesienie” części rejestrów i informatycznych baz danych Polskiej Izby Ubezpieczeń do Komisji Nadzoru Finansowego (rejestr agentów ubezpieczeniowych z którymi zakład ubezpieczeń rozwiązał umowę agencyjną) oraz do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (dane o wypłaconych odszkodowaniach lub świadczeniach w grupach 3 i 10 działu II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy zakres danych gromadzonych w informatycznej bazie danych, o której mowa w art. 220 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, dotyczących:

- 3) statystyki ubezpieczeniowej z uwzględnieniem,
 - a) ubezpieczeń działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej,
 - b) ubezpieczeń działu II załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej;
- 4) przeciwdziałania przestępcości ubezpieczeniowej, w tym:
 - a) informacji o wypłaconych odszkodowaniach lub świadczeniach, z wyłączeniem ubezpieczeń, o których mowa w dziale II w grupach 3 i 10 załącznika do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej,
 - b) o osobach, przeciwko którym było prowadzone postępowanie karne w związku z podejrzeniem popełnienia przez nie przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń, zakończone wyrokiem skazującym lub warunkowym umorzeniem postępowania,

a także okresy przechowywania tych danych.

Proponowany zakres danych dla bazy danych w zakresie statystyki ubezpieczeniowej ma na celu pozyskiwanie informacji o rynku koniecznej dla efektywnego rozpoznania sytuacji rynkowej w celu organizacji procesów biznesowych (organizacja sprzedaży, tworzenie linii produktowych, marketing), przeprowadzania analiz oraz rozpoznania szkodowości w zakresie poszczególnych rodzajów ubezpieczenia, jak również dla realizacji zadań samorządu ubezpieczeniowego określonych w art. 220 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

Przepis § 7 ust. 1 projektu rozporządzenia określa, że dane w zakresie statystyki ubezpieczeniowej przechowywane będą wiecznie. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawiają zadania, które zostały powierzone Polskiej Izbie Ubezpieczeń oraz cel dla jakiego przedmiotowa baza danych jest tworzona. Zgodnie z art. 220 ust. 2 pkt 6 do zadań Polskiej Izby Ubezpieczeń należy pozyskiwanie, gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji o funkcjonowaniu rynków ubezpieczeniowych w kraju i za granicą oraz opracowywanie na ich podstawie i udostępnianie dla potrzeb działalności ubezpieczeniowej analiz i prognoz oraz wydawanie biuletynu Izby. Biorąc pod uwagę fakt, iż przedmiotowe analizy oraz prognozy mogą obejmować nieokreślony okres czasu uzasadnionym jest, aby dane te przechowywane były wiecznie.

Proponowany zakres danych dla bazy danych o wypłacanych odszkodowaniach i świadczeniach oraz osobach, przeciwko którym było prowadzone postępowanie karne w związku z podejrzeniem popełnienia przez nie przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń, zakończone wyrokiem skazującym lub warunkowym umorzeniem postępowania, ma na celu polepszenie efektywności przeciwdziałania przestępcości ubezpieczeniowej. Wdrożenie baz danych PIU do przeciwdziałania przestępcości ubezpieczeniowej powinno skutkować zmniejszeniem poziomu wyłudzeń głównie poprzez możliwości wzajemnej komunikacji zakładów ubezpieczeń i dokonywania przez nie szybkich sprawdzeń (weryfikacja danych, konfrontowanie okoliczności zdarzeń i oświadczeń osób) w procesach likwidacji szkód i wypłaty świadczeń, a także poprzez wzrost poziomu świadomości po stronie sprawców przestępstw o funkcjonowaniu takiego systemu. W tej materii rozwiązanie polskie bazuje na rozwiązaniach przyjętych na bardziej dojrzałych rynkach finansowych, gdzie systemy tego rodzaju funkcjonują od lat. Ponadto, pozwoli to na lepsze szacowanie ryzyka ubezpieczeniowego na etapie zawierania umów ubezpieczenia z osobami, które w przeszłości popełniły lub próbowały popełnić wyłudzenia oraz usiłujących dokonać kolejnej próby przestępstwa ubezpieczeniowego.

Konsekwencją przetwarzania informacji o wypłacanych odszkodowaniach lub świadczeniach (z wyłączeniem ubezpieczeń, o których mowa w dziale II w grupach 3 i 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej) będzie wyeliminowanie zjawiska występowania poszkodowanego do wielu zakładów ubezpieczeń z roszczeniem dotyczącym tego samego zdarzenia oraz adekwatna ocena ryzyka klientów, którzy dokonują wyłudzeń odszkodowań np. poprzez analizę serii identycznych lub podobnych zdarzeń szkodowych w przeszłości. W konsekwencji powinno to doprowadzić do obniżenia poziomu wypłat odszkodowań i zmniejszenia rezerw szkodowych. W bazie danych gromadzone będą m.in. dane w zakresie niezbędnym do identyfikacji tożsamości podmiotów uczestniczących w stosunku ubezpieczeniowym, w szczególności obejmujące dane ubezpieczonego, ubezpieczającego, uprawnionego do otrzymania odszkodowania lub świadczenia, uposażonego oraz pośrednika zawierającego umowę ubezpieczenia. Z uwagi na zróżnicowany zakres danych we wnioskach ubezpieczeniowych, dane dotyczące poszczególnych stron umowy ubezpieczenia nie mogą zostać wskazane tak szczegółowo jak w przypadku danych osobowych osób, przeciwko którym było prowadzone postępowanie karne w związku z podejrzeniem

popełnienia przez nie przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń, zakończone wyrokiem skazującym lub warunkowym umorzeniem postępowania. W związku z powyższym w § 5 ust. 1 pkt 1 projektu wskazano, iż dane gromadzone są w zakresie niezbędnym do identyfikacji tożsamości podmiotów uczestniczących w stosunku ubezpieczeniowym. Zgodnie z § 7 ust. 2 projektu rozporządzenia dane te przechowywane będą przez 10 lat od dnia ich wprowadzenia do bazy danych. Przekazywanie danych o wypłaconych odszkodowaniach i świadczeniach w zakresie wskazanym w § 5 ust. 2 nie stanowi naruszenia tajemnicy ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej. Zgodnie bowiem z art. 19 ust. 2 pkt 17 tajemnica ubezpieczeniowa nie dotyczy informacji udzielanych na wniosek Polskiej Izby Ubezpieczeń, w zakresie zadań o których mowa w art. 220 ust. 2 pkt 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

Konsekwencją przetwarzania informacji o osobach, przeciwko którym było prowadzone postępowanie karne w związku z podejrzeniem popełnienia przez nie przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń, zakończone wyrokiem skazującym lub warunkowym umorzeniem postępowania, będzie ochrona zakładów ubezpieczeń przed zawieraniem umów z osobami, które w przeszłości popełniły lub próbowały popełnić wyłudzenia i podejmującymi się dokonania kolejnej próby przestępstwa ubezpieczeniowego. W kwestiach rekrutacji personelu do zakładów ubezpieczeń jako instytucji zaufania publicznego, pozwoli to im uchronić się przed zatrudnianiem w/w osób. Gromadzenie tych danych spowoduje także stworzenie barier psychologicznej, wśród potencjalnych sprawców przestępstw ubezpieczeniowych, dzięki rozpowszechnieniu informacji o funkcjonowaniu bazy skutkującej ograniczeniem liczby wyłudzeń. Zgodnie z § 7 ust. 3 projektu rozporządzenia dane te przechowywane będą przez 10 lat, nie dłużej jednak niż do czasu, gdy skazanie uległo zatarciu.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia:

Celem wprowadzenia rozporządzenia jest wypełnienie upoważnienia ustawowego z art. 220 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 z późn. zm.) oraz dostosowanie do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 8 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 143, poz. 1204). Wejście w życie projektu rozporządzenia ma na celu polepszenie efektywności przeciwdziałania przestępcości ubezpieczeniowej.

2. Konsultacje społeczne:

Projekt rozporządzenia zostanie uzgodniony z poszczególnymi resortami, a także z Komisją Nadzoru Finansowego, Polską Izbą Ubezpieczeń, Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, Rzecznikiem Ubezpieczonych, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Polskim Biurem Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Stowarzyszeniem Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Pośredników, Polską Izbą Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Stowarzyszeniem Aktuariuszy oraz innymi zainteresowanymi instytucjami.

Projekt zostanie zamieszczony również w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

3. Zakres Oceny Skutków Regulacji:

Skutkiem wejścia w życie rozporządzenia będzie prowadzenie przez Polską Izbę Ubezpieczeń baz danych w zakresie statystyki ubezpieczeniowej oraz przeciwdziałania przestępcości ubezpieczeniowej, w tym informacji o wypłaconych odszkodowaniach lub świadczeniach, z wyłączeniem ubezpieczeń, o których mowa w dziale II w grupach 3 i 10 załącznika do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, a także o osobach, przeciwko którym było prowadzone postępowanie karne w związku z podejrzeniem popełnienia przez nie przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń, zakończone wyrokiem skazującym lub warunkowym umorzeniem postępowania.

Projekt rozporządzenia będzie oddziaływał bezpośrednio na: Polską Izbę Ubezpieczeń, zakłady ubezpieczeń oraz osoby, przeciwko którym było prowadzone postępowanie karne w związku z podejrzeniem popełnienia przez nie przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń, zakończone wyrokiem skazującym lub warunkowym umorzeniem postępowania.

4. Skutki wprowadzenia rozporządzenia:

✓ wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje powstania kosztów lub obciążen budżetowych.

✓ wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian na rynku pracy.

✓ wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie gospodarki.

✓ wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie.

5. Wpływ projektowanego zakresu gromadzenia i przechowywania danych na obciążenia administracyjne Polskiej Izby Ubezpieczeń, których koszty będą ponoszone przez firmy ubezpieczeniowe:

Przedkładany projekt optymalizuje koszty po stronie zakładów ubezpieczeń oraz Polskiej Izby Ubezpieczeń (PIU), przy pomocy:

1) mechanizmów komunikacji PIU z zakładami ubezpieczeń:

a) dla zakładów ubezpieczeń, które nie zamierzają inwestować w informatykę, przewidziana jest obsługa zasilania danymi baz danych PIU na nośnikach fizycznych oraz udostępnianie danych przez telefon (po zastosowaniu dodatkowych mechanizmów uwierzytelnienia użytkowników),

b) dla zakładów preferujących tryb komunikacji elektronicznej, minimalizację ich kosztów przewidziano poprzez wybór jednego z 2 trybów zasilania danymi:

- wsadowy - analogiczny do wdrożonego już przez zakłady ubezpieczeń w raportowaniu do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego,
- w trybie komunikacji automatycznej serwer – serwer, który wykorzystywany będzie przez zakłady ubezpieczeń wdrażające u siebie integrację aplikacji;

2) zakładanego trybu ich wdrożenia:

a) wdrożenie i utrzymanie automatycznej obsługi raportowania do baz danych PIU odbywać się będzie przy okazji realizacji w zakładach ubezpieczeń projektów integracji aplikacji,

b) zastosowana technologia informatyczna dla baz danych PIU stawia możliwie niskie wymagania zakładom ubezpieczeń na dostępność do tego systemu,

c) przewiduje się kilkuletni okres dostarczania niektórych kategorii danych.

Ponadto, należy mieć na uwadze, że w związku z doskonalszą oceną ryzyka klientów, w odniesieniu do osób dokonujących wyłudzeń odszkodowań (np. poprzez analizę serii

identycznych lub podobnych zdarzeń szkodowych w przeszłości), wszelkie dodatkowe koszty po stronie PIU (w końcowym rachunku pokrywane przez zakłady ubezpieczeń), powinny zostać zrekompensowane poprzez oszczędności z tytułu polepszenia efektywności przeciwdziałania przestępcości ubezpieczeniowej, skutkujące obniżeniem poziomu nienależnych wypłat odszkodowań i świadczeń oraz zmniejszeniem rezerw szkodowych.

Dodatkowym źródłem istotnych oszczędności i zysków po stronie zarówno PIU, jak i zakładów ubezpieczeń, jest uczynienie w projektach wdrożeniowych baz danych PIU mechanizmów zarządzania jakością (w tym standaryzacji informacji ubezpieczeniowej) integralnym czynnikiem konstrukcyjnym oraz utrzymania w ruchu. W każdym wypadku mechanizmy takie powodują istotne oszczędności z tytułu ograniczenia skutków finansowych operowania danymi błędymi i niepełnymi. Mechanizmy te są sukcesywnie wypracowywane przez ciała statutowe PIU, pracujące nad wypracowaniem specyfikacji implementacyjnych baz danych PIU. Mechanizmy zarządzania jakością w bazach danych PIU zaprojektowane są pragmatycznie w toku prawie rocznych konsultacji z zakładami ubezpieczeń, na poziomie wymogów jakościowych adekwatnych dla systemu wspomagającego detekcję anomalii, oferującego użyteczną informację nawet w sytuacji operowania danymi niepełnymi i niekompletnymi.